סיפורי
ההיסטוריה
שלגון
שילה

כשסבתא ציפי הייתה בת 22 היא נסעה לבקר חברה שלה בירושלים.
זה היה אחרי שהסתיימה מלחמת ששת הימים ובאותו היום הצבא ערך מצעד חגיגי לציון יום העצמאות ה- 20 למדינת ישראל. סבתא וחברתה יצאו לרחובות, חגגו וצפו בחיילים שצועדים עם דגלים ומאוד התרגשו.
המצעד הזה היה גם השידור הראשון של הטלויזיה הישראלית.

מאיה חייט

כשאבא היה ילד הוא גר ברוסיה (במקום שקוראים לו סיביר). כשהיה בן 7, עלה מסך הברזל ואבא שלי יכול היה לעלות ארצה.
אבא שלי עלה על רכבת ונסע בה שלושה ימים לעיר שקוראים לה מוסקבה. הוא ישן אכל, וגר ברכבת כל הזמן הזה.
ממוסקבה הוא עבר למדינה שקוראים לה בולגריה שם חיכה לו מטוס של אל על.
אבא מאוד התרגש לראות את דגל ישראל על הזנב של המטוס שלקח אותם לתל אביב.

יואב מירושניצ'נקו

ילדים והורים יקרים,

השנה אנו חוגגים 70 שנים לעצמאותנו, עצמאות ישראל.
עבור הילדים ההיסטוריה שלנו אינה מוחשית, אבל כולנו שותפים לעיצובה של מדינת ישראל וכולנו היינו פה ברגעיה החשובים.

תודה לכם שלקחתם חלק ביצרת ההיסטוריון שלנו, עכשיו ההיסטוריה קרובה יותר לילדכם.

נאחל לכם סיפורים נפלאים לספר וחוויות נפלאות לחוות יחד.

באהבה,

צוות גן שילה
תשע"ח
2018

סבתא רבתא מרים עלתה לארץ ישראל במטוס עם בעלה, ואביה כשהייתה בת 15. היא הגיעה למחנה עולים "שער עלייה" שם הם גרו באוהלים. לאחר מכן הם עברו לצריפים בקרית שמונה, ולאחר תקופה קיבלו מזרוני קש ומיטות ונסעו למעברה כפר ענה, ליד אור יהודה. הם גרו חמש שנים במעברת אוהלים, בלי מים.

גאיה גכט מישורי

ההורים של סבתא חיה (דורה וחיים) עלו לארץ לאחר שהתחתנו באונייה "נגבה" בשנת 1949. כשהגיעו לארץ גרו במחנה אוהלים בנתניה ולאחר שנה עברו לדירה בנתניה שם נולדה סבתא חיה ואחותה בתיה.

נועה טלינובסקי

בפעם ראשונה שקבוצת הכדורסל של מדינת ישראל זוכה בגמר גביע אירופה לאלופות.

סבא אריה, חובב כדורסל מושבע, שיחק שנים רבות כדורסל ואף פעם לא מפספס צפייה במשחק של ישראל, כמובן גם במשחק הזה צפה והתרגש בזכייה של מכבי בגביע האלופות של אירופה.

עידו סברדליק

סבא מיכאל וסבתא טניה ההורים של אבא עלו לארץ ישראל מקירגיזיה בשנת 1996.

סבא סרגיי וסבתא ליודה ההורים של אמא עלו לארץ ישראל מאוקרינה גם בשנת1996.

בארץ ישראל הם גרו באותו רחוב בעיר פתח תקווה.

כך התחילה המשפחה שלנו כשאבא פגש את אמא

ואמא פגשה את אבא.

איתן ואילן מלמוד

כשהקימו את המדינה, סבא רבא אורי היה בן 14 וגר בתל-אביב, עיר הולדתו. עד היום הוא זוכר את השמחה שהייתה ברחובות ואת ריקודי ההורה שרקדו מיד כששמעו את הכרזתו של בן-גוריון, על כך שקמה מדינה לעם היהודי בארץ ישראל.

ליאן מלכה

במלחמת שלום הגליל סבא שאלתיאל וסבתא הלן היו חיילים.
סבא היה נהג שהסיע מזון ונשק לחיילים שלנו בלבנון וסבתא ארזה את המזון לחיילים שלנו.

הראל מרדכי

סבתא דורית לעולם לא שוכחת את הרגע שהמפקד שלה התקשר בזמן שהיא הייתה בחופשה בבית, ביום שישי וביקש שתתייצב בבסיס הקרייה בהקדם. לאחר שחזרה לבסיס היא קיבלה הודעה מפי מפקדה : כי אנו עומדים בפני מלחמה, היא התקשרה למשפחתה וחבריה ויום לאחר מכן פרצה מלחמת יום הכיפורים.

גאיה ברנד

סבתא רבתא שלי, לבנה צנעני, נולדה בעיר הבירה של תימן, "צנעה", ומכאן גם שם משפחתה. היא עלתה בגיל 8 לארץ עם משפחתה וגרה במעברה ברעננה - שם היא פגשה את סבא רבא שלי ,חיים אריה. סבא שלי ז"ל נולד בעיר "דורן" שבתימן ולכן שם משפחתו היה דוראני, כשהגיע ארצה עם משפחתו כשהיה גם כן בן 8 ומשפחתו בחרה שם משפחה בשפה העברית: אריה. סבא רבא וסבתא רבתא שלי הכירו במסיבת ריקודים, התאהבו והתחתנו.

מוריה גבאי

בשבת עם פרוץ מלחמת יום הכיפורים, אחיין של דוד מני - ישראל, היה מפקד טנק באחד מהצוותים של הטנקים שנשארו כעתודה ליום הכיפורים. בשעה 14:00 בצהריים החלה מתקפה רחבת היקף בכול החזיתות. כוח העתודה שנשאר במהלך החג נאלץ להתמודד טנקים בודדים למול עשרות טנקים מצריים. במהלך הלחימה קיבל הטנק של ישראל ז"ל פגיעה ישירה, הוא קפץ מעמדת המפקד בטנק החוצה וראה שחבריו לצוות לא יוצאים, ישראל נכנס לטנק במטרה לחלץ ולעזור לחבריו אך הטנק התפוצץ ובו כל יושביו.
יהי זכרם ברוך..

אלין הגג

אבא ואמא שלי גדלו באוקראינה והכירו כשגרו בעיר ויניצה.
באוקראינה הם התחתנו ועלו לארץ ישראל כשהם בני 22 ו 18 אחרי כמה חודשים במרכז הקליטה הם שכרו דירה במבשרת ציון ושם התחילה המשפחה שלי . משפחתי ואני טסים לפעמים לבקר את משפחתנו באוקראינה.

נזר נפיוודה

סבתא רבתא בת שבע גרה בירושלים בזמן מלחמת ששת הימים כששחררו את ירושלים מידי הצבא הירדני. הייתה שמחה גדולה כששחררו את ירושלים, כולם יצאו לרחובות רקדו ושרו. מאז בכל שנה חוגגים את יום ירושלים מקשטים את העיר וכולם יוצאים לשמוח ברחובות כמו ביום העצמאות.

נתיב בכר

סבא שלי השתתף במלחמת המפרץ הראשונה ב-1991 כלוחם ביחידת הג"א יחידת ההגנה האזרחית של ישראל והגן על המדינה כחייל מילואים.

איתי פרלוב

סבתא בל הייתה בת 5 היא זכתה לשיר בבנייני האומה בפני גולדה מאיר (ז"ל) באירועי יום העצמאות למדינה. השיר היה "אל ארצי" וסבתא מספרת שגולדה מאיר חיבקה ונישקה אותה, ההתרגשות הייתה גדולה וזהו רגע שלא תשכח לעולם.

דניאל גילמן

סבא שלי נונו עלה לארץ מאיטליה בשנת 1971. הוא גדל באיטליה והיו שם הרבה צעירים איטלקים שרבו עם הצעירים היהודים, הם היו נגד ישראל. סבא שלי נונו היה עם הצעירים היהודים נגד האיטלקים , אחרי שנים אחדות הוא עלה לארץ.

מיה פדלון

סבא וסבתא שלי עלו שניהם מתימן. סבתא רחל עלתה לארץ ישראל בגיל שלושה חודשים יחד עם אמה במטוס במבצע מיוחד להעלאת יהודי תימן שקראו לו "מרבד הקסמים". סבא אפרים עלה לארץ ישראל בגיל אחת עשרה באונייה יחד עם בני משפחתו .

שיר ברזילי

סבא של אמי - אברהם אוטמזגין. נלחם במלחמת סיני הידועה גם בשמה "מבצע קדש" המלחמה נערכה 8 ימים בהם סבה של אמי נלחם כגיבור באחת המלחמות החשבות בתולדות העם היהודי .

מיכל פאליק

סבא בצלאל נולד באמריקה, כשסיים את לימודי התואר הראשון היה בן 24 ובחר לעלות לארץ ישראל להתיישב ולהתנדב בה. בשנה הראשונה גר בחיפה ולמד באולפן עברית. לאחר מכן עבר לירושלים שם למד באוניברסיטה העברית את התואר השני. למרות שעבר את גיל גיוס החובה, סבי בחר להתנדב ולהתגייס לצה"ל.

אורי פוקס

סבתא של אמא שלי אסתר רכטמן וביתה, גרו בארץ פולין בזמן מלחמת העולם השנייה ומתו בה. הבן שלה, סבא שלי, עובדיה רכטמן, הצליח להגיע לארץ ישראל עוד לפני מלחמה. 30 שנים אחרי המלחמה הגיע לארץ חייל פולני לשעבר והחזיר לסבא שלי שרשרת וטבעות של אמא שלו, אסתר רכטמן זיכרונה לברכה.
סבא שלי העניק לאימי את השרשרת וגם קרא לה על שם אימו – אסתר.

סיגל צופין

סבתא רבתא שלי מודסטה ברנק הייתה נערה צעירה בפולין כשהקימו הגרמנים מחנה עבודה סמוך לכפר שבו גרה.
יום אחד, כשפסעה ביער הסמוך לביתה, נתקלה בחיים ברנק סבא רבא שלי, יהודי שהצליח לברוח מהגרמנים, שהיה על סף מוות מרעב. היא הגניבה לו אל היער אוכל, מידי יום, עד שהתאושש, ואז החביאה אותו באישור הוריה בבית המשפחה.
מודסטה נאצלה לברוח ליער לא פעם ולהסתתר מפני פולנים לאומניים שחשדו בה. למרות סכנת החיים, הוסיפו מודסטה ומשפחתה לטפל בחיים ברנק. לאחר המלחמה, נישאה מודסטה לחיים, והתגיירה. נולדו לה 3 ילדים. ב - 1956 עלתה המשפחה לישראל. ביתה הייתה קצינה בצה"ל, בדרגת רב סרן. שני בניה שירתו בשריון, ואחד מהם הוא סבא שלי.

אדם ברנק

סבתא וסבא שלי נולדו וגדלו בארץ תימן. בשנת 1949 עלו לארץ ישראל במבצע "כנפי נשרים" ממחנה גאולה שבעדן.
הסוכנות היהודית שיכנה אותם בארץ ישראל בעיר אוהלים שנקראה מעברה. במו ידיהם הם בנו את ביתם, עבדו בשדות ובפרדסים שבסביבה והפכו את עיר האוהלים לעיר שאנו חיים בה היום וקוראים בשמה ראש העין.

דנה סמסון

גן שלנו מה נחמד הוא

תמונות מהווי הגן

גן שלנו מה נחמד הוא

תמונות מהווי הגן

גן שלנו מה נחמד הוא

תמונות מהווי הגן

גן שלנו מה נחמד הוא

תמונות מהווי הגן

גננו הנחמד השתתף ביוזמה **"הסיפור של ילדי הגן"**
של ספריית פיג'מה וזו התוצאה, ספר שמלא
בסיפורים, בחוויות, בתמונות ובציורים שלנו.

משרד החינוך המנהל הפדגוגי
האגף לחינוך קדם יסודי

ספריית פיג'מה
מסורת של סיפורי לילה טוב

קרן גרינספון ישראל חל"צ
KEREN GRINSPOON ISRAEL